

A Győri Ítéltábla a Győrött, 2021. szeptember 28. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Szombathelyi Törvényszék 2020. november 13. napján meghozott 15.B.1/2020/51. számú ítéletét megváltoztatja,

**Terhelt1 I. r. vádlott** bűnös:

költségvetési csalás büntetében, mint bűnsegéd (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont),

folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében, mint bűnsegéd (Btk. 345. §).

Ezért a bíróság – halmazati büntetésül – 3 (három) év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 300 (háromszáz) napi tétel pénzbüntetésre, mellékbüntetésül 3 (három) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő nap.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.500,- (egyezerötszáz) forintban állapítja meg.

Az így kiszabott 450.000,- (négyezerötszáz) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként egy-egy nap szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

**Terhelt2 II. r. vádlott** bűnös:

költségvetési csalás büntetében (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont),

folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §).

Ezért a bíróság – halmazati büntetésül – 3 (három) év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 300 (háromszáz) napi tétel pénzbüntetésre, 3 (három) év gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra, mellékbüntetésül 3 (három) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő nap.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.500,- (egyezerötszáz) forintban állapítja meg.

Az így kiszabott 450.000,- (négyezerötszáz) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként egy-egy nap szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

**Terhelt3 III. r. vádlott** bűnös:

költségvetési csalás büntetében, mint bűnsegéd, (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont),

folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében, mint bűnsegéd (Btk. 345. §).

Ezért a bíróság – halmazati büntetésül – 2 (kettő) év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 (három) év gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra ítéli.

A bíróság a kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő nap.

A bíróság a Kft1 (cégjegyzékszám: Cg.01, adószám: 02, székhely: Cím1) jogi személlyel szemben 30.000.000,- (harmincmillió) forint pénzbírságot szab ki.

A bíróság a Szombathelyi Törvényszék 15.B.1/2020/10. számú végzéssel zár alá vett, a Scania R450 típusú tehergépkocsi előzetes értékesítéséből befolyt, és a Szombathelyi Törvényszék Gazdasági Hivatal Bírósági Letéti Csoportjánál BL00055/2020/1. szám alatt bevételezett 9.448.819,- (kilencmillió-négyszáznegyvennyolcezer-nyolcszáztizenkilenc) Ft, és a Volvo (B) 460 típusú tehergépjármű előzetes értékesítéséből befolyt és a Szombathelyi Törvényszék Gazdasági Hivatal Bírósági Letéti Csoportjánál BL00055/2020/2. szám alatt bevételezett 11.417.323,- (tizenegymillió-négyszáztizethétezer-háromszázhuszonhárom) Ft, valamint

a Kft1 OTP Bank Nyrt.-nél vezetett Számla1 számlán lévő 10.841,- (tízezer-nyolcszáznegyvenegy) Ft és a

Számla2 számlán lévő 0,85,- (nullaegész-nyolcvanötszázad) EUR zár alá vételét a jogi személlyel szemben kiszabott pénzbírság biztosítására fenntartja.

A bíróság az EBR 27/2017. tételszám alatt kezelt

1. sorszámú 1 db Alvázszám1 alvázszámú VOLVO XC 90 típusú személygépkocsi (Rendszám1),

2. sorszámú 1 db Szám1 számú forgalmi engedély,

3. sorszámú 1 db indítókulcs,

az EBR 28/2017. tételszám alatt kezelt

1. sorszámú 1 db Alvázszám2 alvázszámú VOLVO S 60 típusú személygépkocsi (Rendszám2)

2. sorszámú 1 db Szám2 számú forgalmi engedély

3. sorszámú 1 db indítókulcs

a PLN 1/2017. tételszám alatt kezelt

1. sorszámú 64 db 20 Euró-s címletű bankjegy (1.280,- (egyezerkettőszáznyolcvan) euro, MÁK Bü.92.598 letéti számon kezelve),

2. sorszámú 50 db 10 Euro-s címletű bankjegy (500,- (ötszáz) euro, MÁK Bü.92.598 letéti számon kezelve)

bűnjelek lefoglalását megszünteti, és kiadni rendeli Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottnak azzal, hogy azokat a vádlottakkal szemben megállapított bűnügyi költség biztosítására visszatartja.

A bíróság kötelezi az eljárás során felmerült 1.329.165,- (egymillió-háromszázhuszonkilencezer-egyszázhatvanöt) forint bűnügyi költségből Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottakat egyetemlegesen 1.202.965,- (egymillió-

kettőszázkettőezer-kilencszázhatvanöt) forint, a egyéb érdekeltt 126.200,-  
(százhuszonhatezer-kettőszáz) forint megfizetésére az állam javára.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

### **I n d o k o l á s**

[1] A Szombathelyi Törvényszék 2020. november 13. napján meghozott 15.B.1/2020/51. számú ítéletével Terhelt1 I. r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont) és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége), Terhelt2 II. r. vádlottat az ellene költségvetési csalás büntette (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont) és közvetett tettesként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §), valamint Terhelt3 III. r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont) és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól felmentette. A törvényszék a Kft1 jogi személlyel szemben pénzbírság kiszabására irányuló indítványt elutasította, a Szombathelyi Törvényszék 15.B.1/2020/10. számú végzésével zár alá vett pénzeszközök zár alá vételét feloldotta és azt kiadni rendelte a Kft1-nek, feloldotta továbbá a Kft1 OTP Bank Nyrt.-nél vezetett számláin elhelyezett pénzeszegek zár alá vételét is. Az elsőfokú bíróság a Kft2 által bejelentett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, míg az eljárás során felmerült 1.329.165,- Ft bűnügyi költség vonatkozásában megállapította, hogy az az állam terhén marad.

[2] A Szombathelyi Törvényszék ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést, Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak terhére, bűnösségük megállapítása és büntetés kiszabása, a Kft1 jogi személlyel szemben pedig pénzbírság kiszabása érdekében.

[3] A Vas Megyei Főügyészség B.376/2016/84-86. számú fellebbezésében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részlegesen megalapozatlan, mivel a bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett. A rendelkezésekre álló bizonyítékok alapján ugyanis megállapítható, hogy a vád tárgyát képező számlák valótlan tartamúak, mivel a gépjárműveket külföldről ténylegesen nem a Kft3, illetve képviselőjében Terhelt3 III. r. vádlott vásárolta meg, így azok Áfa tartalmának a Kft1 könyvelésébe való beállításával, illetve az Áfa bevallásokban Áfa tartalmuknak előzetesen felszámított Áfa-ként szerepeltetésével a vádlottak a vádiratban írtak szerint Magyarország költségvetésének összesen 104.780.000,- Ft vagyoni hátrányt okoztak. Fellebbezésében részletesen bemutatta és elemezte azokat a bizonyítékokkal alátámasztott tényeket, amelyekből álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelenül következtetett arra, hogy a vád tárgyát képező számlákon szereplő gépjárműveket ténylegesen a III. r. vádlott vásárolta meg a Kft3 képviselőjében, majd értékesítette azokat a Kft1-nek. Emiatt az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával és iratellenes, valamint a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett, ugyanis nem tért ki arra, mit ért közbenső vevő beiktatásán, illetve miért tartja azt legális ügyletnak, holott maga a vád tárgya is egy közbeiktatott cég felhasználásával elkövetett bűncselekmény. Figyelmen kívül hagyta a csalárd láncolatot ügyleteket alátámasztó tények vizsgálatát, a Kft3

egyéb gazdasági kapcsolatait, bankszámlaforgalmi adatait, az Áfa-bevallásait, a cég értékesítésével kapcsolatos tényeket, az ezekből levonható következtetéseket is. A rendelkezésre álló rendkívül nagyszámú bizonyíték egyértelműen alátámasztja, hogy a Kft3 ún. közbeiktatott cég volt, amelynek kizárólagos funkciója abban merült ki, hogy a külföldről megvásárolt gépjárművek után a tényleges vásárló Kft1 részére olyan számlákat állítson ki, amelyek ÁFA-tartalmát az levonhatta, ÁFA-fizetési kötelezettségét ezzel csökkenthette. Amennyiben pedig ez megállapítható, úgy a Kft3 nevében kiállított számlák alapján számviteli nyilvántartásba adatot bejegyezni és ÁFA-t szabályszerűen levonni nem lehet, márpedig ez megtörtént, így a költségvetést vagyoni hátrány, a Kft1-t pedig ezzel megegyező összegű vagyoni előny érte.

[4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.130/2020/3-I. számú átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést helyes indokaira tekintettel fenntartotta. Kifejtette, hogy a törvényszék a szükséges körben, szabályosan lefolytatott bizonyítási eljárást követően a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjában írt okból részben megalapozatlan tényállást állapított meg, azonban a tényállás hibája a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felülbírálati eljárás keretében orvosolható. Rámutatott, hogy a vádlottak tagadták a terhükre rótt bűncselekmények elkövetését, védekezésük lényege az volt, hogy a kérdéses számlák tartalmilag és formailag is hitelesek, azaz valóságban megtörtént gazdasági eseményekről szóltak. A törvényszék a vádlotti vallomásokon kívül a vád által felkínált valamennyi bizonyítékot elfogadta, így a tanúk vallomását, Szakértő1 igazságügyi írásszakértő és Szakértő2 igazságügyi adó- és könyvszakértő szakértői véleményét, a Zrt1-től, a mobiltelefon társaságoktól szerzett adatokat, az I. r. és II. r. vádlottaktól lefoglalt számítógépből kimentett adatokat, a Kft3 szlovák bankszámlájának az adatait, a cégmásolatokban rögzített adatokat, továbbá a telefon lehallgatások útján megismert telefonbeszélgetések tartamát is.

[5] E bizonyítékok alapján a törvényszék ténymegállapításai szerint az eljárás során a Kft3-tól sem a III. r. vádlott lakóhelyén, sem a cég székhelyszolgáltatójánál semmiféle, a cég működésével kapcsolatos iratanyagot nem sikerült lefoglalni. A cégnek nem volt alkalmazottja, nem volt befektetett eszköze, nem volt gazdasági élet más szereplővel kapcsolata. Egy évre vonatkozóan tett eleget beszámolókészítési kötelezettségének, Áfa bevallása szerint az elkövetési időszakra 601.495,- Ft Áfa fizetési kötelezettsége merült fel, amit nem fizetett meg. Nincs az ügy tárgyát képező számlák szerinti, százmilliós nagyságrendű adófizetési kötelezettségét a töredékére csökkentő egyéb gazdasági partner, illetve általa kibocsátott számla. A III. r. vádlott lakóhelyén kizárólag az üzletrész átruházási szerződés került lefoglalásra, amely alapján rögzíthető, hogy 2016. március 08. napján Tanú1 szerb állampolgárságú munkanélküli lett a Kft3 ügyvezetője, aki 200 eurót kapott azért, hogy nevére vette a céget, azzal kapcsolatosan azonban iratot nem vett át, gazdasági tevékenységet nem folytatott, továbbá további 10 cég is a nevében volt. Emellett az ügyvezetősége alatt készült számlák kiállításának időpontjában nem tartózkodott Magyarországon, valamint továbbra is a III. r. vádlott járt el a pénzfelvételek során a szlovákiai bankfiókban.

[6] A III. r. vádlott, illetve cége vonatkozásában a házkutatás, továbbá a számítógépe átvizsgálása során egyetlen dokumentumot, e-mail levelezést, file-t, üzenetet nem sikerült találni, ami a gépkocsi kereskedelemmel kapcsolatos lett volna. Ezzel szemben a Kft1 székhelyén számos németországi autókereskedelemhez kapcsolódó levelezés, dokumentum, e-mail üzenet került lefoglalásra. A titkos információgyűjtés adatai szerint az I. r. és II. r. vádlottak, valamint a III. r. vádlott között egyáltalán nem volt telefonos kapcsolat, a német eladókkal pedig az I. r. vádlott tartott fent élénk kapcsolatot, a gépkocsik vásárlásával

kapcsolatos tárgyalásokat ő folytatta. Miután az I. r. vádlott tudomására jutott, hogy a vevőinél érdeklődik a NAV, telefonon egyeztetett a vásárlókkal, győzködte őket, hogy úgy nyilatkozzanak, hogy a Kft1 levelében látták először a kiválasztott járműveket, továbbá felhívta őket, hogy a NAV kérdéseit küldjék meg neki, amit ő majd az adójogásza segítségével megválaszol és azt a nyilatkozatot juttassák vissza a NAV-hoz.

[7] A Kft3 bankszámláira kizárólag a Kft1 nevében történtek utalások, ezen összegeknek kisebbik része az ügy tárgyát képező eladói részére kerültek továbbutalásra, míg a nagyobb része, több mint 1 millió euró készpénzben felvételre került a Település1 bankfiókban, a felvevő minden esetben - még az ügyvezetősége megszűnése után is - a III. r. vádlott volt, és a készpénzfelvételek napján egy eset kivételével az I. r. vádlott személygépkocsija Település1 térségében tartózkodott.

[8] egyéb érdekelt<sup>5</sup> a törvényszék által elfogadott nyomozás során tett vallomása szerint 2014. év óta az I. r. vádlott megbízásából 25-30 tehergépkocsit hozott be külföldről az I. r. vádlott társaságában. A III. r. vádlott azonban soha nem volt velük, a fuvarokért az I. r. vádlottól szokott kapni alkalmanként 150 eurót. Az I. r. vádlott határozta meg, hogy mikor és honnan kell a gépjárműveket behozni, a vételárat az I. r. vádlott fizette ki. Tanú2 a Kft3 alkalmazásában nem állt, nem is ismeri a III. r. vádlottat, vele soha nem is találkozott. Emellett az ügy tárgyát képező számlákon a kézírás nem a III. r. vádlott kezétől származik, 2016. március 08. napja, azaz a névleges ügyvezetőváltás előtt és után is ugyanaz az eljárás során ismeretlenül maradt személy állította ki a számlákat.

[9] Mindezen, az elsőfokú bíróság által elfogadott tények alapján pedig álláspontja szerint az az egyetlen helyes további ténybeli következtetés vonható le, hogy a Kft3 csupán egy számlagyár volt, tényleges gazdasági tevékenységet nem végzett, kizárólag a neve került feltüntetésre valótlan tartamú okiratokon. A nevében kiállított számlák formailag és tartalmilag is valótlanak, így azokat Áfa levonási jog érvényesítéséhez nem lehet felhasználni, ezért a II. r. vádlott az Áfa bevallásaiban történő szerepeltetésükkel az állami költségvetésnek vagyoni hátrányt okozott. Mindezekre figyelemmel a törvényszék által valósnak tartott bizonyítékok alapján megállapított tényekből levont helyes ténybeli következtetések alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás korrekcióját, a vádlottak bűnösségének megállapítását, és velük szemben börtön fokozatú szabadságvesztés-büntetés, közügyek gyakorlásától eltiltás mellékbüntetés, az I. r. és II. r. vádlottakkal szemben pénzbüntetés, a II. r. és III. r. vádlottakkal szemben gazdálkodó szervezet vezetői tisztségviselői foglalkozástól eltiltás büntetés kiszabását indítványozta.

[10] A büntetés kiszabása körében rámutatott arra, hogy a vádlottakkal szemben halmazati büntetést kell kiszabni, melynek középértéke 8 év. Súlyosító körülmény a költségvetést károsító cselekmény többszörös minősülése, elszaporodottsága, a közbizalom elleni bűncselekmény folytatóságossága, míg enyhítő körülmény a büntetlen előélet, az időmúlás, továbbá az I. r. és III. r. vádlottak bűnsegédi magatartása. Indítványozta továbbá, hogy az ítéltábla a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a Kft1-vel szemben pénzbírságot szabjon ki, a Kft1 részére kiadni rendelt pénzeszközök, valamint a cég számláján lévő pénzeszközök zár alá vételét a jogi személlyel szemben kiszabható pénzbírság biztosítására tartsa fenn, a vádlottaknak kiadni rendelt személygépkocsikat és készpénzt a velük szemben kiszabott bűnügyi költség biztosítására tartsa vissza, egyetemlegesen kötelezze továbbá a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[11] Az I. r. és II. r. vádlottak védője az ügyészi fellebbezésre tett észrevételében kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete törvényes, megalapozott, a vonatkozó jogszabályoknak mindenben megfelel, az még részben sem megalapozatlan. A megállapított tényállás a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával nem ellentétes, és a bíróság a megállapított tényekből további tényekre is helyesen következtetett. Kifejtette, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok nem cáfolták azt, hogy a Kft3 vásárolta meg a gépjárműveket, részletesen bemutatta és elemezte az ezt alátámasztó bizonyítékokat. Rámutatott továbbá, hogy a Kft3-nél az adóhatóság nem állapított meg adóhiányt, továbbá bizonyíték sincs arra, hogy a társaság beszerzései valótlanok, fiktívek lettek volna. Kifejtette, hogy közösségen belüli termékbeszerzés esetén a belföldi adóalany nettó értékben szerzi be az eszközt, aminek az Áfa tartalmát a következő bevallásában, mint fizetendő be kell vallania. Ugyanakkor, ezzel egyidejűleg ezt az Áfa tartalmát a beszerzése után le is vonhatja, így nem terheli egyáltalán általános forgalmi adó befizetési kötelezettség. Példákon bemutatva arra az álláspontra helyezkedett, hogy nincs, nem volt és nem lehetett előny a Kft1-nél, és nem volt nem következett és nem is következhetett be vagyoni hátrány a költségvetésnél. Így vagyoni hátrány hiányában az I. r. és a II. r. vádlott terhére rótt bűncselekmény elkövetése nem állapítható meg.

[12] Hiányolta, hogy az indítványa ellenére a nyomozó hatóság nem kereste meg a németországi eladókat az iránt, hogy ki járt el az adásvételek körében, ki, és hogyan fizette meg a vételárakat, holott ez nagyon lényeges körülmény az I. r. és a II. r. vádlottak bűnössége megállapítása körében. Rámutatott arra is, hogy amennyiben a vádlottak valóban megegyeztek volna a vádirati cselekmények elkövetésében, és együttműködtek volna, akkor biztosan feltalált volna a nyomozó hatóság legalább egy olyan beszélgetést, ami ezt bizonyította volna; ilyen azonban nem lelhető fel. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására tett indítványt.

[13] A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban írt indítványát fenntartotta. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítást lefolytatta, azonban részben megalapozatlan tényállást állapított meg. Ugyanakkor az átiratában előadottakkal egyezően a tényállást ténybeli következtetés útján helyesbíthatónek, a megalapozatlanságot kiküszöbölhetőnek, az eltérő tényállást megállapíthatónak tartotta. A büntetés kiszabási körülményeket az átiratban írtakkal egyezően sorakoztatta fel, melynek alapján a vádlottakkal szemben halmazati büntetesként szabadságvesztés-büntetés, közügyektől eltiltás mellékbüntetés, az I. r. és II. r. vádlottal szemben pénzbüntetés, a II. r. és III. r. vádlottal szemben foglalkozástól eltiltás, a jogi személlyel szemben pénzbírság kiszabására tett indítványt.

[14] Az I. r. és II. r. vádlottak védője a fellebbezési nyilvános ülésen elmondott perbeszédében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta a fellebbezésre tett észrevételében kifejtett érvek mentén.

[15] A III. r. vádlott védője ugyancsak az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt. Kifejtette, hogy az I. r. és a II. r. vádlott társaságánál volt ellenőrzés az adóhatóság részéről, azonban az hiányosságot nem állapított meg, holott, ha lett volna valamiféle rendellenesség, akkor nyilvánvalóan tett volna megállapítást.

[16] Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak az utolsó szó jogán csatlakoztak a védőjük által előadottakhoz, és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

[17] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezésre tekintettel a Szombathelyi Törvényszék ítéletét az ügyész indítványára a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy nem történt olyan eljárásjogi szabálysértés, mulasztás, amely az érdemi felülvizsgálat akadályát képezte volna, és olyan szintű szabályszegést sem tapasztalt, amely kihatással volt az érdemi döntésre. Mind a nyomozó hatóság felderítő munkája, mind a törvényszék eljárása megfelelt a törvényi követelményeknek. A titkos információgyűjtés és a titkos adatszerzés során is betartották az irányadó jogszabályokat, a garanciális szabályok nem sérültek, a hatályos jogszabályoknak megfelelően folyt a bizonyítás. Minderre figyelemmel a bizonyíték értékelés során nem kellett bizonyítékot kirekeszteni, a felülbírálat valamennyi, az eljárás során beszerzett bizonyítékra kiterjedhetett.

[18] Az elsőfokú bíróság részletes bizonyítást folytatott le, kihallgatta a vádlottakat, Tanú3, Tanú2, Tanú4, Tanú5, Tanú6, Tanú7, Tanú8 tanúkat, meghallgatta az igazságügyi könyvszakértőt, egyéb érdekelt3 vallomását felolvasással tette a bizonyítás anyagává, ismertette továbbá az okirati bizonyítékokat, igazságügyi írásszakértői véleményt és a titkos információgyűjtés, titkos adatszerzés, valamint a bűnügyi jogsegély keretében beszerzett bizonyítékokat. A törvényszék az általa széles körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként rendelkezésre álló bizonyítékokat teljeskörűen értékelte, bizonyítékértékelő tevékenységét illetően azonban alapvető problémaként jelentkezik, hogy a büntetőeljárás törvény keretei közül kilépve jogkérdések értékelésébe fogott azelőtt, hogy a tényeket vizsgálta, rögzítette, elemezte volna. Az elsőfokú bíróság a tehergépjárművek beszerzésével kapcsolatos okiratokban, adásvételi szerződésekben, a honosítási eljárások irataiban, valamint az értékesítésekkel kapcsolatos számlákban foglaltakat, az azok alapján megállapítható tényeket valónak fogadta el, ami rányomta a bélyegét az érdemi bizonyításra. Az ezen okiratok alapján megállapítható tényeket ugyanis elmulasztotta egybevetni a rendelkezésre álló további bizonyítékokkal, a titkos információgyűjtés és a titkos adatszerzés során rögzített közleményekből levonható megállapításokkal, a tanúvallomásokkal, különösen Tanú4, illetve Tanú2 törvényszék által is elfogadhatónak tartott nyomozati vallomásával, az I. r. és II. r. vádlott, valamint az egyes tanúk számítástechnikai eszközein feltalált, a tehergépjárművek beszerzésével kapcsolatos levelezésekkel, adatokkal. Elmulasztotta továbbá a Kft3 működésével kapcsolatos, különböző adatszolgáltatások alapján beszerzett tények, illetve a nemzetközi bűnügyi jogsegély keretében kihallgatott egyéb érdekelt3vallomásának az elemzését, az azokból levonható következtetések rögzítését is. Mindez pedig azt eredményezte, hogy az elsőfokú bíróság önmagát indokolta önmagával: rendelkezésre állnak a gépjárművek beszerzésével kapcsolatos okiratok, azok alakilag mindenben helyesek, így biztos az történt, ami az okiratokban szerepel, mert ha nem az történt volna, akkor nem állnának rendelkezésre ezek az iratok. Ehhez képest azonban elmaradt a további bizonyítékok értékelése, elemzése, valamint összevetése a gépjárműbeszerzésekkel kapcsolatos okirati bizonyítékokkal, továbbá adós maradt az elsőfokú bíróság az ezen bizonyítékok alapján megállapítható tények és a tehergépjárművek jogi sorsát igazolni hivatott okiratok közötti ellentmondások feloldásával is.

[19] Az elsőfokú bíróság ténybíróság, tények alapján dönt a tényállás megállapításáról, majd ezt követően kerül abba a helyzetbe, hogy jogkérdésekben is döntsön. Az adóhatósági eljárás eljárási rendje nem keverhető össze a büntetőeljárással, amennyiben a büntetőeljárás megindul, és folyik még a közigazgatási eljárás, az adóhatóság további megállapításokat már nem tesz; a II. r. vádlott által becsatolt irat is ezt igazolja. A büntetőeljárás ténykérdéseket vizsgál, és azok alapján foglal állást abban, hogy megállapítható-e bűnös magatartás. Jelen esetben az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelése során a sorrend megfordult. Vizsgálta ugyan a törvényszék a rendelkezésre álló teljes bizonyítási anyagot, de csak külön-külön, a bizonyítékok összevetése, és egymás fényében történő értékelése nem történt meg. Az okiratok alapján kész tényként kezelte, hogy a Kft3 működő cég volt, külföldi árubeszerzései, majd azok Kft1 részére történt tovább értékesítése valós ügyletek voltak. Azt azonban nem vizsgálta, hogy a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok, a személyi bizonyítás anyaga, a megkeresésekre küldött válaszok, a külföldi jogsegély keretében beszerzett bizonyítékok, a titkos információgyűjtés és titkos adatszerzés anyaga a Kft3 valós működését, valamint a Kft1-vel fennálló gazdasági kapcsolatát mennyiben igazolják. Ez elmaradt, amely azt eredményezte, hogy az elsőfokú bíróság helytelen következtetéseket vont le a Kft3 működésével kapcsolatban. Önmagában az ügyletek kapcsán rendelkezésre álló okiratok alapján nem lehet állást foglalni abban, hogy a Kft3 valóban működő cég volt-e, hiszen pont az a kérdés, hogy az egyéb bizonyítékok alapján az alakilag egyébként megfelelő okiratok tartalmilag is valósak-e.

[20] A rendelkezésre álló, a törvényszék által is elfogadott bizonyítékok szerint a Kft3 székhelyszolgáltatótól bérelt székhelyet, telephelye, alkalmazottja nincs. kizárólag a Kft1-vel van gazdasági kapcsolata, más vevője nincs, mindezt az ÁFA bevallások mellékleteként benyújtott M lapok is alátámasztják. A bankszámlaforgalmi adatai szerint a Kft3 nem vásárolt belföldről, így az ügy tárgyát képező, megfizetendő forgalmi adót ellentételező, előzetesen felszámított általános forgalmi adója sem keletkezett. Ehhez képest nagy értékű belföldi beszerzést is feltüntetett az ÁFA bevallásában, melynek eredményeként a szakértői vélemény szerint az elkövetés időszakában mindösszesen 601.495,- Ft fizetendő adót vallott. Ugyanakkor a cég könyvelési iratanyaga a nyomozó hatóság erőfeszítései ellenére nem került elő, továbbá a székhelyén sem volt elérhető. Emellett a cégnyilvántartás adatai szerint 2016. március 8. napjától kezdődően a társaság ügyvezetője Tanú1 szerb állampolgár lett, aki – bűnügyi jogsegély keretében beszerzett vallomása szerint – 200 eurót kapott azért, hogy elvállalta a Kft3 ügyvezetőségét, azonban a társaságnak semmilyen könyvelési iratát nem vette át, a cégről semmilyen információval nem rendelkezik. Az ORFK Határrendészeti Főosztályának átirata alapján rögzíthető az is, hogy Tanú1 az ügyvezetőség átvételét követően a Kft3 nevében kiállított számlák kibocsátásának időpontjában nem tartózkodott Magyarországon. Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy a Kft3 cégszerű működését alátámasztó, azt igazoló bizonyítékok nincsenek, ellenkezőképp, működése a gazdasági társaságokra vonatkozó adójogi, könyvelési, számviteli szabályoknak, gazdasági ésszerűségnek egyáltalán nem feleltethető meg, mindezekből pedig arra lehet következtetni, hogy a Kft3 tényleges gazdasági tevékenységet nem folytatott.

[21] Megállapítható továbbá, hogy a III. r. vádlott számítógépes eszközei tehergépkocsi kereskedelemmel kapcsolatos levelezést nem tartalmaztak, ezzel szemben a Kft1 székhelyén, illetve az I. r. és II. r. vádlottak lakóhelyén foganatosított házkutatás során a tehergépkocsik külföldi beszerzésével kapcsolatos, valamint a belföldi vevőkkel folytatott elektronikus levelezés került feltalálásra. Emellett Tanú2 tanú az elsőfokú bíróság által is elfogadott nyomozati vallomásában is arról számolt be, hogy a III. r. vádlottat nem ismeri, az I. r. vádlott megbízásából szállította Magyarországra a tehergépkocsikat, az I. r. vádlott

mondta meg neki, hogy mikor, honnan hoznak be gépjárművet, hová kell menni érte. Ezt követően az I. r. vádlott autójával és társaságában mentek ki külföldre, a teherautók vételárát az I. r. vádlott fizette ki a külföldi eladónak, ő pedig az I. r. vádlottól kapott a közreműködéséért cserébe behozott teherautónként 150 eurót. A tanúnak ezt a vallomását a Zrt2 által telepített közúti ellenőrző kapuk adatai mellett a Zrt3-tól, valamint a Zrt4-től beszerezett, Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak, továbbá Tanú2 tanú használatában lévő telefonok - a külföldön fogadott és kezdeményezett hívásokat és cellapozíciókat is tartalmazó - híváslistája is alátámasztotta, ez is igazolja ugyanis, hogy mely napokon történt külföldön a járművek megvásárlása a Kft3 nevére, ezekben az időpontokban azonban a III. r. vádlott - telefonjának cellapozíciói szerint - nem tartózkodott velük.

[22] Egyéb érdekelt6 is azt vallotta, hogy az I. r. vádlott megbízásából végezte a Kft1 által külföldről behozott autók okmányirodai ügyintézését. Vallomása szerint a szükséges okmányokat az I. r., illetve a II. r. vádlottól személyesen vagy futárpostával kapta meg, mint ahogy az ügyintézésért járó ellenszolgáltatást is. A Kft3-ról csak annyit tudott elmondani, hogy a külföldről behozott járművekkel kapcsolatos iratokon szerepelt vevőként, egyébként a Kft3-tól senkit - így a III. r. vádlottat sem - ismer. A gépjárműveket utóbb lízingbe vevő társaságok képviselőit is kihallgatták az eljárás során, akik úgy nyilatkoztak, hogy a vagy ők találtak rá külföldi honlapokon a tehergépkocsikra, és megbízták az I. r. vádlottat a gépjárművek behozatalával, forgalomba helyezésével, vagy az I. r. vádlott javasolta nekik a járműveket azzal, hogy - amennyiben az megfelelő a számukra - intézi a járművek külföldi megvásárlását és magyarországi forgalomba helyezését.

[23] Mindezt egyebekben a titkos információgyűjtés, illetve titkos adatszerzés keretében rögzített telefonbeszélgetések is alátámasztották. A lehallgatások alapján rögzíthető tényként az is, hogy a külföldi, használt tehergépjármű kereskedő társaságokkal a Kft3, mint vásárló nevében eljárva kizárólag az I. r. vádlott tartotta a kapcsolatot, és a gépjárművek megvásárlásával kapcsolatban ő egyeztetett úgy a németországi kereskedőkkel, mint a teherautókat utóbb lízingbe vevő gazdasági társaságokkal. A telefon lehallgatások anyaga, valamint az I. r. vádlott számítógépén fellelt dokumentumok alapján pedig megállapítható az is, hogy – miután értesült a NAV vizsgálatáról – az I. r. vádlott a teherautókat lízingbe vevő gazdasági társaságok vezetőivel egyeztetve, őket a nyilatkozataik megtételében befolyásolva lépéseket tett annak érdekében, hogy elfedje az adóhatóság elől, hogy a gépjárműveket nem ő vásárolta meg Németországban.

[24] Ugyancsak ebben a körben kell értékelni, hogy a bűnügyi jogsegélykérelem keretében beszerezett pénzforgalmi adatok szerint a Kft3 Bank a.s.-nél vezetett bankszámlájáról összesen 454.213,- eurót utaltak az érintett tehergépjárművek külföldi eladói részére, míg további 1.097.130,- eurót Terhelt3 III. r. vádlott vett fel készpénzben - összesen huszonegy alkalommal - a bank Település11 fiókjában, azt követően is, hogy 2016. március 08. napjától már nem ő volt a cég ügyvezetője. A Zrt2 adatszolgáltatása szerint pedig megállapítható az is, hogy a készpénzfelvételek időpontjában az I. r. vádlott használatában lévő Volvo típusú személygépkocsi két eset kivételével Komárom térségében tartózkodott, azaz alappal feltehető, hogy a III. r. vádlottat az I. r. vádlott szállította a bankba, annak érdekében, hogy a III. r. vádlott a felvett készpénzt visszajuttassa az I. r. vádlott részére.

[25] Mindezen bizonyítékok alapján kizárólag az az okszerű következtetés vonható le, hogy a Kft3 valós gazdasági tevékenységet nem végzett, az ügy tárgyát képező

tehergépjárműveket ténylegesen nem a Kft3, hanem a Kft1 vásárolta meg külföldön, a Kft3-nek a Kft1 részére történő belföldi tovább értékesítését igazoló számlái pedig valótlan tartalmúak; a védelem által hivatkozott tényleges cégkapcsolat nem igazolható.

[26] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja szerinti részbeni megalapozatlanságot kiküszöbölve a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján a törvényszék által elfogadott bizonyítékok alapján megállapított tényekből levont helyes ténybeli következtetés útján a tényállást azzal helyesbíti, hogy a

- [22] bekezdésből mellőzi a „valóságban megtörtént” és „valós tartalmú, nem fiktív” szövegrészeket, s helyettük azt rögzíti, hogy a valóságban meg nem történt, továbbá, hogy fiktív.

- [23] bekezdésből mellőzi a „járművek tulajdonjogát a - Kft1 megrendelése alapján a részére történő továbbértékesítés végett - a Kft3 közösségen belüli termékbeszerzés keretében szerezte meg” és a „segítséget nyújtott” szövegrészeket, helyettük pedig azt rögzíti, hogy ezen járművek tulajdonjogát a Kft3 nem szerezte meg, továbbá, hogy a Kft1 részére a külföldön történő ügyműködést és a gépjárművek Magyarországra történő fizikai behozatalát az I. r. vádlott, alkalmanként a II. r. vádlott végezte.

- [24] bekezdést annyiban pontosítja, hogy a gépjárművek honosítási eljárásai a Kft3-t kérelmezőként feltüntetve sikeresen megtörténtek, majd azok a fenti fiktív számlákon meghatározott időpontban és nettó vételáron értékesítésre kerültek a Kft1 részére, amely fiktív számlák bruttó ellenértékét a kft. valamennyi esetben a Kft3 szlovák bankszámlájára átutalta. A pénz jelentős részét a III. r. vádlott készpénzben felvette, és azt visszajuttatta az I. r. vádlottnak.

- [25] bekezdésből mellőzi a „valós” szavakat, helyettük azt rögzíti, hogy a számlák valótlan tartalmúak voltak, továbbá az I. r. és a III. r. vádlottak tudtak arról, hogy azok nem valós gazdasági eseményt igazolnak.

- [27] bekezdésből a „valós” szavakat szintén mellőzi, helyettük azt rögzíti, hogy a II. r. vádlott az I. r. és a III. r. vádlott közreműködésével átvett valótlan tartalmú számlák Áfa tartalmának a Kft1 valótlan tartamú, 2015-2016-os időszak áfa bevallásaiban való szerepeltetése iránt intézkedett.

- [28] bekezdésben a „valós” szót ugyancsak mellőzi, helyette a valótlanról rögzíti, továbbá, hogy a II. r. vádlott a Kft3 részéről rá át nem hárított, a Kft1 részéről ténylegesen meg nem fizetett számlák áfa tartalmának a fenti időszaki áfa bevallásokban előzetesen felszámított áfaként szerepeltetésével megsértette az adózás rendjéről szóló törvénynek és az általános forgalmi adóról szóló törvénynek a felhívott rendelkezéseit, továbbá megtevesztette az adóhatóságot, s ezáltal áfa adónemben 104.780.000,- Ft vagyoni hátrányt okozott.

- [29] bekezdésből mellőzi a „mivel kizárólag...befizetendő áfából” szövegrészt, továbbá a bekezdés utolsó sorában szereplő „nem” szót.

- Kiegészíti a tényállást azzal is, hogy a Kft3 2017. szeptember 12. napja óta kényszertörlesztés alatt áll, a Kft1 könyvelését az Kft4 végezte, továbbá a Kft2 2019. április 12. napján 5.871.592,- Ft erejéig végrehajtást kezdeményezett a Kft1 adóssal szemben.

- Rögzíti továbbá azt is, hogy a vádlottak hosszabb időn keresztül, szervezeten, a lelepleződés esélyét csökkentő, látszólagos gazdasági hátteret biztosítva, haszonszerzés érdekében követték el a bűncselekményeket.

[27] A bizonyított tényekből a kifejtettek alapján ténybeli következtetéssel ennyiben állapított meg eltérő tényállást, melynek során a Be. 593. § (2) bekezdés szerint az eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat értékelte csupán eltérően.

[28] A felülbírálat alapját a Be. 591. § (1) bekezdése alapján az így kiegészített, korrigált tényállás képezte. A kiegészített és pontosított tényállás alapján a vádlottak felmentésére nem kerülhet sor, emiatt a másodfokú bíróság a vádlottak bűnösségét a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és - a Btk. 459. § (6) bekezdés d) pontjára figyelemmel - az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő költségvetési csalás bűntettében és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §) állapította meg, melyet a II. r. vádlott tettesként, az I. r. és III. r. vádlott a Btk. 14. § (2) bekezdés szerinti bűnsegédként követett el.

[29] A Kft3 nevében kiállított és a Kft1 könyvelésébe beállított számlák valótlanok, azok nem felelnek meg a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 165. § (2) bekezdésében írtaknak, azok alapján áfát szabályszerűen levonni nem lehet. Emiatt azok felhasználásával Terhelt2 II. r. vádlott az adóhatóságot megtévesztette, és összesen 104.780.000,- Ft vagyoni hátrányt okozott a költségvetésnek, melyhez Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlott tényállásban írt magatartásával szándékosan segítséget nyújtott.

[30] A vádlottak költségvetést károsító bűncselekményeket hosszabb időn keresztül, a lelepleződés veszélyének elkerülése érdekében szervezeten követték el, így közöttük bűnszövetség létesült, magatartásukat pedig a rendszeres haszonszerzés motiválta, így a magatartásuk üzletszerűnek minősül (Btk. 459. § (1) bekezdés 2. és 28. pont), a közbizalom elleni bűncselekményt pedig a 36/2007. BK véleményben kifejtettekre figyelemmel folytatólagosan valószínűsítették meg.

[31] A Btk. 79. §-a szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A Btk. 80. § (1) bekezdése szerint a büntetést, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, és az egyéb enyhítő, valamint súlyosító körülményekhez. Emellett a büntetés kiszabása során a bűncselekmény konkrét tárgyi súlya mellett figyelemmel kell lenni a fokozatosság elvére, valamint a büntetés egyéniesítésének és a belső arányosság követelményére is.

[32] A vádlottakkal szemben halmazati büntetésként kiszabható szabadságvesztés irányadó középértéke 8 év. Az ítéltábla a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelte a költségvetést károsító bűncselekmények többszörös minősülését, elszaporodottságát, a közbizalom elleni bűncselekmény folytatólagosságát, míg enyhítő körülményként értékelte a vádlottak büntetlen előéletét, az időmúlást, továbbá az I. r. és III. r. vádlottak bűnsegédi magatartását, azzal, hogy az I. r. vádlott részesi minősége az I. r. vádlott szervező szerepére figyelemmel is kisebb súllyal esik latba.

[33] A bűncselekmény konkrét tárgyi súlyát vizsgálva megállapítható, hogy az adott bűncselekmény kategórián belül az okozott vagyoni hátrány mértéke nem értékelhető olyanként, amely a büntetés esetében a törvény teljes szigorát indokolja. Az sem hagyható

figyelmen kívül, hogy a vádlottak büntetlen előéletűek, továbbá jelentős, mintegy 5 év az időmúlás. Ilyen bűnösségi körülmények mellett pedig az ítéltábla lehetőséget látott a vádlottak vonatkozásában a Btk. 82. § (1) bekezdésének, illetve (2) bekezdés b) pontjának, az ún. enyhítő szakasznak az alkalmazására. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az alkalmazott mértékű, a Btk. 36. § szerinti szabadságvesztést szabott ki a vádlottakkal szemben, azzal, hogy a III. r. vádlott részesi szerepére, valamint a közreműködésével okozott vagyoni hátrány mértékére figyelemmel lehetőséget látott annak Btk. 85. § (1) és (2) bekezdés szerinti felfüggesztésére. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtön, míg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjával kapcsolatos rendelkezés a Btk. 38. § (1) bekezdésén és (2) bekezdés a) pontján alapul.

[34] Tekintettel arra, hogy az I. r. és a II. r. vádlott a bűncselekményeket haszonszerzés céljából követték el, és őket az ítéltábla határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélte, továbbá megfelelő jövedelemmel rendelkeznek, velük szemben a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján pénzbüntetést szabott ki azzal, hogy a pénzbüntetés napi tételeinek számát a bűncselekmény tárgyi súlyához, az egy napi tételnek megfelelő összeget pedig a vádlottak vagyoni, jövedelmi viszonyaihoz alakította.

[35] Miután a másodfokú bíróság az I. r. és a II. r. vádlottakat végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte, és az elkövetett bűncselekmény jellegére figyelemmel a vádlottak méltatlanok arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyenek, őket mellékbüntetésül a Btk. 61. § (1) bekezdése és 62. § (1) bekezdése szerint a közügyektől gyakorlásától a szabadságvesztéshez igazodó mértékben eltiltotta.

[36] A II. r. és III. r. vádlottak a bűncselekményeket a foglalkozásának felhasználásával szándékosan követték el, így őket a táblabíróság a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja alapján a gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra ítélte.

[37] Az ítéltábla a Kft1-vel szemben a 2001. évi CIV. törvény 2. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a 3. § (1) bekezdés c) pontja, valamint 6. § (1) bekezdése alapján szabott ki pénzbírságot, mivel az így megállapított tényállás megalapozza az intézkedés alkalmazásának törvényi feltételeit.

[38] A másodfokú bíróság a Kft1 tulajdonát képező járművek előzetes értékesítéséből befolyt pénzösszeg, továbbá a cég bankszámláin lévő pénzeszközök vonatkozásában elrendelt zár alá vételt a jogi személlyel szemben kiszabott pénzbírság biztosítására fenntartotta, míg az I. r. és II. r. vádlottnak kiadni rendelt személygépkocsikat, valamint pénzeszközöket a Be. 323. § (1) bekezdése alapján a velük szemben megállapított bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

[39] Miután a másodfokú bíróság a vádlottak bűnösségét megállapította a terhükre rótt bűncselekmény elkövetésében, ezért a Be. 574. § (1) és (4) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte őket az eljárás során felmerült 1.329.165,- Ft bűnügyi költségből 1.202.965,- Ft megfizetésére, míg a fennmaradó 126.200,- Ft megfizetésére a egyéb érdekelt köteles a 2001. évi CIV. törvény 19. § (1) bekezdése alapján.

[40] Az elsőfokú bíróság ítéletét a Győri Ítélőtábla a Be. 606. § (1) bekezdése alapján ennyiben megváltoztatta, egyebekben – mivel további rendelkezései törvényesek voltak – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2021. szeptember 28.

Dr. Kovács Tamás sk.  
a tanács elnöke

Dr. Élő András sk.  
előadó bíró

Dr. Takácsné Dr. Helyes Klára sk.  
bíró